

UZASADNIENIE

sprawa rozpoznana w postępowaniu uproszczonym.

Powód (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością wniosła pozew przeciwko pozwanemu (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością o zapłatę, w związku z łączącą strony umową sprzedaży.

Pozwana wnosila w sprzeciwie od nakazu zapłaty, wnosila o oddalenie powództwa, wskazując, że powód nie wykazał istnienia wierzytelności.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Dnia 19 lutego 2020r. pozwany (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, reprezentowana przez M. J., zawarła z powodem (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, umowę sprzedaży sztucznego nawozu w ilości 48 ton w postaci (...), za cenę 850 zł netto za tonę. Zgodnie z umową realizacja umowy miała nastąpić w lutym/marcu 2020r. Pozwana miała zapłacić cenę w dwóch ratach – pierwsza 2000 zł do 29 lutego 2020r., druga 42064 zł do 31 sierpnia 2020r.

Dowód:

- umowa, k. 23.

W dniu 20 lutego 2020r. powódka wydała pozwanemu pierwszą część zakupionego towaru – 24 tony, a w dniu 27 lutego 2020r. kolejne 24,54 tony. Z tego tytułu powód wystawił pozwanej faktury vat na kwotę 22032 zł i 22527,72 zł, na łączną sumę 44559,72 zł.

Dowód:

- dokument WZ, k. 25, 27,

- faktury VAT, k. 24,26.

W dniu 2 listopada 2020r. powód nabył od pozwanej mokrą kukurydzę za cenę 12559,05 zł. W związku z czym pismem z dnia 6 listopada 2020r. powód złożył oświadczenie o kompensacie wierzytelności pozwanego z przysługując mu z ww. tytułu fakturą na kwotę 22032 zł.

Dowód:

- kompensata, k. 31,

- wezwanie do zapłaty, k. 30.

Sąd ustalił, co następuje:

Powództwo okazało się zasadne w całości.

Strony postępowania łączyła umowa sprzedaży uregulowana w art. 535 kc i następne. Zgodnie z jej treścią przez umowę sprzedaży sprzedawca zobowiązuje się przenieść na kupującego własność rzeczy i wydać mu rzecz, a kupujący zobowiązuje się rzecz odebrać i zapłacić sprzedawcy cenę.

W sprawie pozwany podnosił zarzut niewykazania istnienia wierzytelności oraz wydania towaru. Pozwany nie podniósł innych zarzutów, jak i nie stawił się na rozprawie.

Zdaniem sądu nie miał racji pozwany wskazując na niewykazanie istnienia wierzytelności i jej wysokości. Na te okoliczności powód złożył bowiem przede wszystkim dowód w postaci umowy sprzedaży z dnia 19 lutego 2020r. umowa był podpisana przez przedstawiciela pozwanego, a jej treść nie mogło budzić żadnych wątpliwości. Pozwany zobowiązał się zgodnie z jej treścią uiścić 850 zł netto za tonę wskazanego tam nawozu. Łącznie miała nabyć 48 ton. Umowa zawierała termin zapłaty.

Powód wykazał również za pomocą dowodów wydania z dnia 20 lutego 2020r. oraz z dnia 27 lutego 2020r., że dostarczył pozwanemu w dwóch partiach łącznie 48,540 ton nawozu. Dokumenty te zostały podpisane i przez osobę wydająca towar, jaki przez imiennie wskazane osoby odbierające towar w imieniu pozwanego, tj. P. R. i T. P.. Pozwany przyjął nawóz, nie składał żadnych reklamacji, ani zastrzeżeń co do ilości, czy jakości towaru. Tym samym należało uznać, że towar był zgodny z umową, a pozwany nabył jego całość za umówioną cenę. Skoro pozwany od czasu dostarczenia towaru nie składał jakichkolwiek zastrzeżeń również co do wystawionych faktur, należało uznać, że zgodnie ze swoją wolą nabył całą ilość dostarczonego nawozu, a przez to był zobowiązany do zapłaty.

Co więcej pozwany poza lakonicznymi zarzutami sprzeciwu, nie kwestionował żadnych twierdzeń pozwu, jak i złożonych dowodów. Tym samym na podstawie art. 230 kpc należało uznać je za przyznane. Pozwany nie złożył również jakichkolwiek dowodów tamujących, które mogłyby wykazać niezasadność powództwa. Tym samym roszczenie uwzględniono w całości, mają na uwadze, że powód dokonał kompensaty swojej wierzytelności z wierzytelnością pozwanej do kwoty 12559,05 zł, czemu zresztą też pozwany w żaden sposób nie zaprzeczał.

O odsetkach orzeczono na podstawie art. 7 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych. Po pierwsze roszczenie powoda nie było w tym zakresie kwestionowane, a po drugie zgodnie z treścią umowy pierwsza rata miała być płatna do 29 lutego 2020r., tym samym od tej kwoty odsetki mogły być dochodzone od dnia 1 marca 2020r., zaś pozostała część wynagrodzenia zgodni z umową i drugą fakturą Vat, miała być płatna do 31 sierpnia 2020r. Tym samym odsetki mogły być dochodzone od 1 września 2020 r. Powód żądał odsetek do dnia 17 listopada 2020r. kiedy to miał dokonać kompensaty, a od tego dnia mógł więc dochodzić dalszych odsetek od pozostałej kwoty 3200,67 zł.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 98 kpc, na koszty powoda składało się wynagrodzenie pełnomocnika – 3600 zł, opłata skarbową – 17 zł, opłata od pozwu – 1601 zł.

ZARZĄDZENIE

1. (...)
2. (...)
3. (...)